

PÓJDŹ ZA MNA

Mt 8,22

SNE św. Kamila w Zabrze i Wspólnota Maryi Królowej Aniołów

16 listopada 2023, nr 90

Bóg jest Tobie życzliwy!

- Nie to nie, łaski bez!
- No i co z tego, zrobił to z łaski.

Słowo "łaska" zostało negatywnie nacechowane przez wiele potocznych powiedzeń, choćby takich jak wyżej wymienione. Kto z nas ich nie zna? Spróbujmy dzisiaj zobaczyć, co na ten temat mówi Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego oraz święci.

DEFINICJA

Zacznijmy od definicji słowa "łaska". W słowniku biblijnym znajdziemy takie tłumaczenia:

- z języka greckiego: to co przynosi, radość, szczęście, pomyślność,
- z języka hebrajskiego: życzliwość, przychyłność.

Zobacz, jeśli mówimy, że "Bóg jest dla nas łaskawy", to znaczy, że "Bóg jest dla nas życzliwy, przychylny". Znając już tłumaczenie słowa możemy przejść do fragmentów, jakie znajdziemy w Słowie Bożym.

PISMO ŚWIĘTE

"Wreszcie Pan okazał łaskę Sarze, jak to obiecał." Rdz 21,1

Historia Sary i Abrahama jest dobrze znana. Mimo ogromnego pragnienia nie mogli mieć potomstwa. Kiedy byli już w podeszłym wieku Bóg obiecał Sarze, że urodzi syna. Tą obietnicą okazał jej Swoją przychyłność.

"Wszystkie ścieżki Pana to łaskawość i wierność, dla tych co strzegą Przymierza." Ps 25,10

Bóg na każdej drodze, po której Cię prowadzi, jest dla Ciebie przychylny. Bez względu na to, czy ta ścieżka jest prosta, wyboista, kręta czy kamienista Bóg pragnie Twojego szczęścia! Co oznacza jednak druga część tego cytatu "dla tych co strzegą Przymierza?" To nie innego jak być, żyć z Bogiem, nie przeciwko Niemu.

"Gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej rozlała się łaska." Rz 5,20

Grzech nie skreśla łaski. Bóg wie, że tam, gdzie są nasze upadki, nasza ciemność to tym bardziej potrzebujemy Jego interwencji. To

często w naszych oczach grzech jest przeszkodą. W oczach Boga nigdy. To cudowne, że nawet jeśli my się odwrócimy, Bóg nigdy tego nie robi. Zawsze możemy liczyć na Jego życzliwą pomoc.

"Każdemu zaś z nas została dana łaska, według miary daru Chrystusowego." Ef 4,7

KAZDEMU! Bez wyjątku. Jakikolwiek powód przyjdzie Ci do głowy, by stwierdzić, że może jednak akurat Ciebie łaska omija - pamiętaj o obietnicy w Słowie Bożym. Oczywiście, że są w naszym życiu takie momenty, przestrzenie, gdzie my nie dostrzegamy tego, co Bóg robi. To nie znaczy, że Jego tam nie ma. On jest zawsze.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

KKK 2021: "Łaska jest pomocą jakiej udziela nam Bóg."

KKK 1999 : "Łaska Chrystusa jest darem darmo danym."

Kościół przypomina nam, że łaska jest darem za darmo. To nie jest nasza zasługa, zapłata za ilość naszych wyrzeczeń, modlitw, poświęceń. Bóg po prostu jest dla Ciebie życzliwy i nie oczekuje niczego w zamian. Jasne, że często w podziękowaniu decydujemy się, by zrobić dla Boga coś "ekstra", ale to wynika z wdzięczności serca, a nie spłacenia długu.

ŚWIĘCI

"Trzeba być pokornym, ażeby łaska Boża mogła w nas działać przeobrażając nasze życie i przynosić owoc dobra." - św. Jan Paweł II.

Być pokornym to stawać w prawdzie kim jestem, jaka jest moja tożsamość i co mogę zrobić. *Ciąg dalszy na stronie drugiej.*

Bóg jest Tobie życzliwy!

Ciąg dalszy ze strony pierwszej.

Jesteśmy dziećmi Boga stworzonymi z miłości i przeznaczonymi do miłości. Jako dzieci potrzebujemy Ojca. Nie jesteśmy samowystarczalni - to tylko złudzenie. Sami z siebie niewiele możemy. Potrzebujemy Jego łaski!

"Łaska buduje na naturze." - św.

Tomasz z Akwinu.

Łaska nie przekreśla natury. Łaska działa w oparciu o nią. Bóg nie będzie zmieniał Twojego temperamentu, charakteru, nie zabierze rozumu (zresztą to Jego dar), ale wykorzysta to jaki jesteś, by okazać Tobie przychyłność. Nasza natura jest, dziełem Stwórcy i On jest jej Panem. Na niej Bóg chce okazywać życzliwość

Z tą myślą chcę Ciebie zostawić. Zastanów się, jeśli chcesz, co to znaczy dla Ciebie, że łaska buduje na Twojej naturze. Czy wiesz jaka jest Twoja natura i na czym Bóg może budować?

"Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym, niech będą z Wami wszystkimi!" 2 Kor 13,13.

Amen!

Anna Zalewska

Rozważamy Słowo Boże we wspólnocie

W listopadzie rozważamy fragmenty

Dziejów Apostolskich:

Dz 9, 31 i Dz 5, 40-42.

„A Kościół cieszył się pokojem w całej Judei, Galilei i Samarii. Rozwijał się i żył bogobojnie, i napełniał się pociechą Ducha Świętego.”
Dz.9, 31

„A przywoławszy Apostołów kazali ich ubiczować i zabronili im przemawiać w imię Jezusa, a potem zwolnili. A oni odchodzili sprzed Sanhedrynu i cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia [Jezusa]. Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie.” Dz 9, 41 - 42

Kościół niezależnie od sytuacji spełnia się nieustannie w swojej wielkości, prawdzie i jedności. Rozwija się na drodze pokoju, w bojaźni Bożej przyjmując pocieszenie Ducha Świętego. Apostołowie prześladowani, poddani chłóście, cieszyli się, że „(...) dostąpili godności doznania zniewagi dla imienia Jezusa. Każdego dnia wytrwale nauczali i głosili Chrystusa Jezusa w świątyni i po domach.” Dz 5, 41-42. Pierwszy Kościół pomimo przeciwności był radosny, pełen entuzjazmu i energii.

Jakie są moje odczucia względem Kościoła?

Czy postrzegam Kościół jako radosny, pełen pokoju? Czy może widzę postawy zniechęcenia, smutku? Czy mam poczucie celu Kościoła? Czy oczekuję Królestwa Bożego naśladowując z miłością Jezusa i z ufnością oczekuję Jego przyjścia?

Apostołowie głosili, pomimo trudności, w każdej sytuacji i wszędzie nawet po

domach u prywatnych ludzi. Czy mam pragnienie głoszenia Dobrej Nowiny? Czy mam odwagę mówić o moim Bogu w pracy, znajomym, nie przejmując się odrzuceniem, czy wyśmianiem? Czy moja pragnę zbawienia dla siebie i całego świata?

Biczowanie to przenośnia dla współczesnych ewangelizatorów, którzy mogą doświadczać np. biczowania słowem.

Żeby głosić Jezusa, trzeba być pełnym miłości do innych i znosić wszelkie trudności. Pan uzdalnia do takiej postawy.

Często doświadczamy trudności, jesteśmy po ludzku pełni emocji. Powierzamy Bogu nasze sprawy i ... odzyskujemy pokój. Pokój pochodzi od Chrystusa. To On nas umacnia, uzdalnia, prowadzi. Powinniśmy iść za natchnieniem Ducha Świętego.

Siłą apostołów był Bóg, oni wpatrywali się w Niego i rośli w siłę, a Kościół się rozwijał.

Bądźmy jak Maryja, która jest ikoną celu Kościoła. Żyjmy w pokoju, pełni łaski, wzrastajmy w wierze i nadziei. Zawsze zgodni z wolą Bożą, pełni radości od Ducha Świętego. Nieśmy Dobrą Nowinę z weselem i pośpiechem. Pomagajmy innym, uczmy się kochać!

Ewangeliarz według Iwony Nowak

31.10.2023r.: Rz 8,18-25, Ps 126, Łk 13,18-21

"W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni." "Jeżeli jednak nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy."

Mówi się, że w Niebie nie będzie wiary i nadziei, bo wszystko już będzie oczywiste, znane i odkryte. Nasza nadzieja, że już jesteśmy zbawieni wypływa z wiary, która jest łaską otrzymaną od Boga.

Czy jednak zawsze ta nadzieja jest tak samo silna, niezachwiana?

Wydawałoby się, że raz uwierzywszy, nigdy już nie stracimy nadziei. A jednak tak nie jest.

Sama widzę po sobie, jak często miotam się między nadzieją graniczącą niemal z pewnością, a zwątpieniem prowadzącym prawie do niewiary. Czy jest w tym coś złego?

Czasami wydaje mi się, że tak. Zwłaszcza, gdy Pan Bóg daje mi w życiu tyle znaków potwierdzających Jego obecność, opiekę, troskę... po prostu znaków świadczących o Jego miłości wobec mnie. Wtedy jest mi najzwyczajniej wstyd, że zwątpiłam, że tracę nadzieję na wypełnienie się Bożych obietnic. Czasami jednak utrata nadziei, czy zwątpienie jest nam potrzebne, by po chwili jeszcze bardziej uwierzyć, by nadzieja w nas rozkwitła. Gdybyśmy ciągle żyli w pewnego rodzaju ekstazie, to wiara

mogłaby nam spowszednieć, przestalibyśmy dostrzegać piękno Bożej miłości. Dlaczego więc w pierwszym czytaniu jest mowa o wytrwałości w nadziei? Czy to w ogóle jest możliwe?

Myślę, że wytrwałość, o której mówi dzisiaj św. Paweł nie jest nieustannym trwaniem na szczycie wiary i nadziei.

Wytrwałość to ciągłe powroty po zwątpieniu, po utracie nadziei. Wytrwałość to nie poddanie się beznadziei, rezygnacji.

Wytrwałość to umiejętność przezwycięzania trudnych dla naszej wiary momentów.

Wytrwałość to ciągłe wstawanie po upadku i wołanie do Boga ...wierzę, ufam, i mam nadzieję, bo spodziewam się wypełnienia Twoich obietnic. Mimo, że nie oglądam jeszcze tego, w co wierzę, po każdym zwątpieniu powracam i ponownie wybieram, by z wytrwałością oczekiwać zbawienia.

Taka właśnie wytrwałość, czyli trwanie w nadziei, jak najbardziej jest możliwa.... przy współpracy z łaską Bożą zawsze.

22.09.2023r.: 1 Tm 6, 2c-12, Ps 49, Łk 8, 1-3

"A było z Nim Dwunastu oraz kilka kobiet, które zostały uwolnione od złych duchów i od chorób..."

Nikt nie potrafi być bardziej wdzięczny za otrzymane dobro niż kobieta.

Widać to po kobietach z dzisiejszej Ewangelii, które doświadczywszy miłości ze strony Jezusa musiały odpowiedzieć Mu tym samym.

Maria Magdalena, która została uwolniona od złych duchów nie opuściła Jezusa już nigdy. Joanna, którą Jezus uzdrowił, wspomagała Jezusa finansowo. Została za swoją wierność nagrodzona, gdyż była jedną z tych, które razem z Marią Magdaleną spotkały przy pustym grobie Chrystusa zmartwychwstałego. Zuzanna, o której niewiele można powiedzieć, ale najwyraźniej doświadczyła również jakiejś pomocy od Jezusa. W końcu Ewangelista dodaje: „I wiele innych, które im usługiwały”. Jak dużo musiało być tych kobiet, które miały za co

dziękować Jezusowi i z tej wdzięczności szły za Nim, skoro autor nie był w stanie wymieni wszystkich z imienia.

A ja, czy jestem jedną z nich?

Przecież Jezus w całym moim życiu tak wiele mi ofiarował. Uzdrawia mnie z chorób fizycznych i duchowych, uwalnia od lęków, nawraca moje serce i co najważniejsze daruje mi moje grzechy.

Czy potrafię być tak wierna i oddana, jak te kobiety z Ewangelii?

Może warto czasami wracać do tych kobiet, by uświadamiać sobie, jak wiele Jezusowi zawdzięczamy, a jak rzadko okazujemy Mu za to wdzięczność i jak niestała jest nasza wierność.

Po co?

Po to, by i w tej sferze nieustannie się nawracać.

Modlitwa za Ojczyznę

Autor: Władysław Belza

"W imię Ojca, - w imię Syna,
I świętego Ducha",
Polska modli się dziecina,
A Pan Bóg ją słucha.
W oczach dziecka dwie łzy duże,
Wiara w każdym słowie:
"Ojcze! - błaga - cos jest w górze,
"Daj Ojczyźnie zdrowie!
"Pobłogosław dłońmi Swemi,
"Mą ojczystą strzechę;
"A mnie dozwól dla mej ziemi,
"Urósć na pociechę!"
Tak schylone nad posłaniem,,
Dziecię z Bogiem gwarzy;
A Bóg słucha z pobłażaniem,
Na ojcowskiej twarzy.
Słucha... zważa każde słowo...
Zadumał się... myśli:
I nad dziecka jasną głową,
Znak zbawienia krésli.

Z CYKLU BOŻE OBIETNICE

A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: «Słyszeliście o niej ode Mnie - [mówił] - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym».

Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im przed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba». Dz 1, 4 -11

Modlitwa do św. Michała Archanioła

Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną. Niech go Bóg pogromić raczy, pokornie o to prosimy, a Ty, Wodzu zastępów anielskich, szatana i inne złe duchy, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Jeżeli chcesz doświadczyć miłości Boga i bliźniego, zapraszamy Cię w każdy czwartek o godz.19.00, na spotkanie modlitewne wspólnoty Szkoły Nowej Ewangelizacji Maryi Królowej Aniołów, do kościoła pw. św. Kamila w Zabrze. W każdy trzeci czwartek miesiąca Msza Święta z modlitwą o uzdrowienie.

Redakcja:

Redaktor naczelny:

Magdalena Ślaska; m.slaska.sne@gmail.com

Autorzy tekstów:

Barbara Sobota, Dorota Sowa,
Anna Zalewska, Marek Dybowski

Edycja tekstu:

Renata Waloszek

Opiekun duchowy: o. Maciej Kostecki

Strona internetowa:

www.snezabrze.pl